

der administrativt og med Hensyn til Retspleje og Lovgivning ikke længere skulde opretholdes en Særstilling for Nordslesvig. Jeg tror, at paa intet af disse tre Omraader har Forudsætningerne og Forventningerne holdt Stik. Paa alle tre Omraader har vi lidt Skuffelser; Virkeligheden har vist sig langt haardere og vanskeligere, end man havde tænkt sig. Det havde været ønskeligt, om man kunde se frem til en Tid, da de nordslesvigske Landsdele virkelig var assimilerede administrativt, lovgivningsmæssigt og domsmæssigt i det øvrige Kongerige, saaledes at der ikke længere var Forskel. Men det forekommer mig, at baade Forholdene dernede og den Tendens, som Lovgivningsmagten hidtil har fulgt, tyder paa, at man indser, at det har lange Udsigter med dette Maals Virkeliggørelse. Det har vist lige saa lange Udsigter som med Virkeliggørelsen af Forhaabningerne paa de to andre Omraader. Men naar faktisk Forholdene dernede er saaledes, at man uden Tvivl vil slaa endnu mere i Stykker for Virkeliggørelsen af det Maal, man har sat sig: at assimilere de sønderjydske Landsdele med Kongeriget, ved at fjerne baade den ene og den anden specielle Lovgivnings- og Administrationsforanstaltning, i dette Tilfælde den allerede etablerede Landsret, mener jeg, at den højtærede Justitsminister har haft en heldig Haand og fundet en overmaade tiltalende Løsning i det Lovforslag, han har lagt paa Tingets Bord, og jeg vil for mit Vedkommende yde det Tilslutning, ikke ud fra rationelle organisatoriske Synspunkter med Hensyn til Retsplejen, men ud fra politiske Opportunitetshensyn.

Klaus Berntsen: Under Tingets Møde i Gaar tillod det ærede Medlem Hr. Pürschel sig overfor et enkelt Forhold at give en Karakteristik af de fynske Rigsdagsmænd, og da jeg finder, at det ærede Medlem ikke har givet en rigtig eller passende Karakteristik af os, vil jeg, der som bekendt er fynsk Folketingsmand, tillade mig at berigtige det ærede Medlems Synspunkt overfor os. Men først vil jeg ogsaa i min Egenskab af fynsk Folketingsmand bringe den højtærede Justitsminister en varm Tak, fordi han i det foreliggende Lovforslag beredvilligt har imødekommet Fynboernes gentagne Anmodning baade til Rigsdagen og Regeringen om, at Fyns Stift maa blive overført fra Østre Landsret, der har Sæde i København, til den sønderjydske Landsret, saaledes at der i Odense Købstad indrettes en Afdeling af denne Rets Embedskontor, og saaledes at Sager, der anlægges i de sønderjydske

Amter, kun med begge Parter Samtykke kan berammes til Domsforhandling andetsteds i Landsretskredsen, og saaledes at tilsvarende Regler skal gælde med Hensyn til Sager, som anlægges i de fynske Amter. Men af Lovforslaget fremgaar det, at den højtærede Minister kun regner med to Amter i Fyns Stift. Jeg vil gøre opmærksom paa, at dette beror paa en Fejltagelse. Fyns Stift er inddelt i tre Amter, hvert med sit Amsraad, hvert med sin Administration og hvert med sin Amtstue, nemlig Odense, Assens og Svendborg Amter. Og da jeg har nogen Forbindelse med Assens Amt, finder jeg det lidt stødende, at Lovgivningsmagten glemmer, at der virkelig er et Amt, der hedder Assens Amt, lige saa sikkert som der er et Odense og et Svendborg Amt, kun at Odense og Assens Amter har fælles Amtmand. Noget lignende er i øvrigt Tilfældet med Aarhus og Skanderborg Amter og Københavns og Roskilde Amter. Jeg henstiller derfor til det Udvalg, der maatte blive nedsat, at huske paa, naar man taler om fynske Amter, at der er ikke blot to, men tre.

Oprindeligt ønskede Fynboerne, at der maatte blive etableret en selvstændig Landsret for Fyns Stift. Dette har ikke kunnet finde Gehør hos Ministeren og, saa vidt jeg skønner, heller ikke hos dette Tings Flertal. Der har senere været gjort Forsøg paa at tildele den sønderjydske Landsret nogle Landsdele i det sydlige Nordjylland, af Ribe, Ringkøbing og Vejle Amter. Heller ikke dette har kunnet lade sig realisere, i alt Fald ikke uden stærke Protester derimod fra de nordjydske Landsdele. Men nu er Spørgsmaalet i det foreliggende Lovforslag, om man ikke skal gaa til en Udvidelse af den sønderjydske Landsret derved, at man lader de tre fynske Amter komme til at sortere under Søndre Landsret, og dermed er vi Fynboer tilfredse. Jeg vil anbefale, at dette Forslag vedtages af det høje Ting.

Det ærede Medlem Hr. Pürschel gjorde sig imidlertid i Gaar stor Umage for at forhindre en saadan Ordning, og i sin Argumentation gik det ærede Medlem næsten ud over det tilladelige, idet han skildrede de fynske Rigsdagsmænd som Mennesker, man skulde tage sig noget i Agt for, da de gik med skumle Planer, der kunde føre til noget ganske andet end det, man her mente at ville naa til. Det ærede Medlem sagde, at hvis man kunde lukke de fynske Rigsdagsmænds Hjerter op, saa vilde man faa at se, at vi glædede os ved at faa dette Forslag listet igennem — ja, han sagde virkelig